

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

คารณี วงษ์อุณ้อย. การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
, 2525.

ทิวา มิ่งน้อย. การเปรียบเทียบความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนนักเรียนที่มีรูปแบบในการ

อธิบายต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

นิตยา รัตนพิจิต . การทำนายความพึงพอใจในงานของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการภาคพื้น

บริษัทการบินไทย จำกัด ด้วยคะแนนการกำกับการแสดงออกของตน.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,
2534.

ประสูต หุ่นวงศ์มาศ. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอธิบายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

มลวิภา สุวรรณมาลัย. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแสดงตัวกับแรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2515.

วัชร คำเพ็ง. การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์

มหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ศิริณี ลิขิตวณิชกุล. การเปรียบเทียบการตัดสินใจจากความตั้งใจจากบุคลิกภายนอก และคุณ

ลักษณะภายในของบุคคลระหว่างผู้ที่มีกรกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,

2536.

สุวรรณ ภาคัดชัย. พฤติกรรมการเสียของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและต่ำ และมีอัตลิต

และปรลิติต. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

อัญรัตน์ จิรวงศ์ศุภการ. การเปรียบเทียบความเชื่อในอัตถิวิต-ประสิทธิของนักเรียนที่มีเพศ
ระดับการศึกษาของนิสิต มจรตา และการยอมรับเลี้ยงดูตามการรายงานตนเองแตกต่างกัน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2526.

อัญชัญ พรสมผล. กฤตกรรมกลุ่ม และรายบุคคลของนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและต่ำ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2534.

ภาษาอังกฤษ

Abramson, L. Y., Seligman, M. E. P., & Teasdale, J. D. (1978). Learned helplessness in human
: Critque and reformulation. Journal of Abnormal Psychology, 87, 49-74.

Atkinson, J. W. (1964). An introduction to motivation. New York: D. Van Nostrand Co. Ltd.

Bateman, T. S., & Crant, J. M. (1993). The proactive component of organizational behavior.
Journal of Oganizational Behavior, 14, 103-118.

Bandura, R. (1977). Social learning theory. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Barrick, M. R., & Mount, M. K. (1991). The Big Five personality dimensions and job performance:
A meta-analysis. Personnel Psychology, 44, 1-26.

Barrick, M. R., Mount, M. K., & Strauss, J. P. (1993 August). The joint relationships of
conscientiousness and ability with job performance: A test of two theories. Paper presented at the
annual meeting of academy of management, Atlanta, GA.

Burns, M. O., & Seligman, M. E. P., (1989). Explanatory style across the life span: Evidence for
stability over 52 years. Journal of Personality and Social Psychology, 56, 471-477.

Caldwell, D. F. & O'Reilly. (1982). Boundary spanning and individual performance
: The impact of self monitoring. Journal of Applied Psychology, 76, 124-127.

- Cassidy, T., & Lynn, R. (1989). A multifactorial approach to achievement motivation: The development of comprehensive measure. Journal of Occupational Psychology, 62, 301-302.
- Carver, C. S. (1989). How should multifaceted personality constructs be tested? Issues illustrated by self-monitoring, attributional style, and hardiness. Journal of Personality and Social Psychology, 56, 577-585.
- Covey, S. R. (1989). The seven habits of highly effective people. New York: Simon & Schuster.
- Crant, J. M. (1995). The proactive personality scale and objective job performance among real estate agent. Journal of Applied Psychology, 80, 532-537.
- Day, D. V., & Bedeian, A. G. (1993). Effects of personality dissimilarity and psychological mate on role stress, job satisfaction, job performance: An interactionist perspective. Presented at annual meeting social industrial organization psychology, 8th, San Francisco.
- Digman, J. M. (1990). Personality structure: Emergence of the five-factor model. Annual Review of Psychology, 41, 417-440.
- Efram, J. S. (1963). Some personality determinants of memory for success and failure. Unpublished doctoral dissertation, Ohio State University.
- Franklin, R. D. (1963). Youth's expectancies about internal versus external control for reinforcement related to N variables. Unpublished doctoral dissertation, Purdue University.
- Gangestad, S., & Snyder, M. (1985). To carve nature at its joints: On the existence of discrete classes in personality. Psychological Review, 92, 317-349.
- Goffman, E. (1956). The presentation of self in everyday life. Edinburgh: University of Edinburgh Press.
- Goldberg, L. R. (1993). Basic research on personality structure: Implications of the emerging consensus for applications to selection and classification. cited in Rumsey, M. G., Walker C. G., & Harris J. H., (Eds.). (1993). Personal measurement: Direction for research. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Gore, P. M., & Rotter, J. B. (1963). Personality correlate of social action. Journal of Personality, 31, 58-64.

- Hamid, P. N. (1994). Self-monitoring, locus of control, and social encounters of Chinese and New Zealand students. Journal of Cross-cultural Psychology, 25, 355-368.
- Hiroto, D. S. (1974). Locus of control and learned helplessness. Journal of Experimental Psychology, 102, 187-193.
- Hunter, J. E. & Hunter, R. F. (1984). Validity and utility of alternative predictors of job performance. Psychological Bulletin, 96, 73-98.
- Landy, F. J. & Shankster, L. J. (1994). Personal selection and placement. Annual Review Psychology, 45, 261-296.
- Levenson, H. (1974). Activism and powerful others: Distinctions within the concept of internal-external control. Journal of Personality Assessment, 38, 377-383.
- Life Insurance Marketing Research Association. (1982). Aptitude Index Battery (AIB). Hartford, CT: Author.
- Masserman, J. H. (1971). The principle of uncertainty in neurogenesis in H. D. Kimmel (Ed.). Experimental psychology. New York: Academic Press.
- McClelland, D. C., Atkinson, J. W., Clark, R. A., & Lowell, E. L. (1953). The achievement motive. New York: Appleton Century Crofts.
- McClelland, D. C. (1961). The achievement society. New York: Princeton.
- Murray, E. F. (1964). Motivation and emotion. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Overmier, J. B., & Seligman, M. E. P. (1967). Effect of inescapable shock upon subsequent escape and avoidance learning. Journal of Comparative and Physiological Psychology, 63, 28-33.
- Peterson, C., Semmel, A., von Baeyer, C., Abramson, L. Y., Metalsky, G. I., & Seligman, M. E. P. (1982). The attributional style questionnaire. Cognitive Therapy and Research, 6, 287-300.
- Rotter, J. B. (1982). The development and application of social learning theory: Selected paper. New York: Praeger Publishers CBS Educational and Professional Publishing.
- Schmitt, N., Gooding, R. Z., Noe, R. A., & Kirsch, M. (1984). Meta-analyses of validity studies published between 1964 and 1982 and the investigation of study characteristics. Personnel Psychology, 37, 407-422.

- Schneider, B. (1983). Interactional psychology and organizational behavior. In L. L. Cummings & B. M. Staw (Eds.). Research in organizational behavior (pp. 1-31). Greenwich, CT: JAI Press.
- Secord, P. F., & Backman, C. W. (1964). Social Psychology. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Seligman, M. E. P., & Maier, S. F. (1967). Failure to escape traumatic shock. Journal of Experimental Psychology, 74, 1-9.
- Seligman, M. E. P., Abramson, L. Y., Semmel, A., & von Baeyer, C. (1979). Depressive attributional style. Journal of Abnormal Psychology, 88, 242-247.
- Seligman, M. E. P., Schulman, P. (1986). Explanatory style as a predictor of productivity and quitting among life insurance sale agents. Journal of Personality and Social Psychology, 50, 832-838.
- Seman, M., & Evan, J. W. (1962). Alienation and learning in hospital setting. American Sociological Review, 27, 772-783.
- Semmel, A., Abramson, L. Y., Seligman, M. E. P., & von Baeyer, C. (1978). A scale for measuring attributional style. Manuscript in Preparation, University of Pennsylvania.
- Seward, J. P., & Humphrey, G. L. (1967). Avoidance learning as a function of pretraining in the cat. Journal of Comparative and Physiological Psychology, 63, 338-341.
- Shaw, M. E., & Costanzo, P. R. (1982). Theories of social psychology, 2nd ed. New York: McGraw-Hill.
- Snyder, M. (1974). The self-monitoring of expressive behavior. Journal of Personality and Social Psychology, 30, 526-537.
- Snyder, M. (1979). Self-monitoring process. Advances in Experimental Social Psychology, 12, 85-128.
- Snyder, M., & Gangestad, S. (1986). On the nature of self-monitoring: Matters of assessment, matters of validity. Journal of Personality and Social Psychology, 51, 125-139.
- Sweeney, D. P., Anderson, K., & Bailey, S. (1986). Attributional style in depression : A meta-analytic review. Journal of Personality and Social Psychology, 50, 574-991.
- Tett, R. P., Jackson, D. N., & Rothstein, M. (1991). Personality measures as predictors of job performance: A meta-analytic review. Personality Psychology, 44, 703-742.

Thomas, E., & Dewald, L. (1977). Experimental neurosis: Neuropsychological analysis. In J. D. Maser & M. E. P. Seligman (Eds.). Psychopathology: Experimental models. San Francisco: Freeman.

Ward, E. A. (1993a). Correlates of motivation for competitive strategy among employed adults. Journal of Social Psychology, 133, 513-519.

Ward, E. A., (1994). Construct validity of need for achievement and locus of control scales. Educational and Psychological Measurement, 54, 983-992.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างมาตรวัดความเชื่ออัตลิติต- ปฏิลิติต

คำชี้แจง

ขอให้คุณอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วประเมินว่าคุณเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
1.	ฉันจะได้รับสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการ เนื่องจากฉันได้ทุ่มเททำงานอย่างหนัก	1	2	3	4	5	6	7

หากคุณ ไม่เห็นด้วยเลย กับประโยคนี้ ให้คุณ เลข 1

หากคุณ ไม่เห็นด้วย กับประโยคนี้ ให้คุณ เลข 2

หากคุณ ค่อนข้างไม่เห็นด้วย กับประโยคนี้ ให้คุณ เลข 3

หากคุณ 50 - 50 ระหว่างเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับประโยคนี้ ให้คุณ เลข 4

หากคุณ ค่อนข้างเห็นด้วย กับประโยคนี้ ให้คุณ เลข 5

หากคุณ เห็นด้วย กับประโยคนี้ ให้คุณ เลข 6

หากคุณ เห็นด้วยมากที่สุด กับประโยคนี้ ให้คุณ เลข 7

ข้อที่	ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
1.	ฉันจะได้รับสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการ ก็ต่อเมื่อฉันได้ทุ่มเททำงานอย่างหนัก	1	2	3	4	5	6	7
2.	เมื่อฉันวางแผนอะไรไว้ ฉันจะตั้งใจ มุ่งมั่นที่จะดำเนินการให้สำเร็จ	1	2	3	4	5	6	7
3.	เรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของฉันมักเกิดจากความบังเอิญเป็นส่วนใหญ่	1	2	3	4	5	6	7
4.	เมื่อฉันได้สิ่งที่ฉันคาดหวัง ฉันคิดเสมอว่านั่นคือความโชคดีของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
6.	ฉันคิดว่าไม่เข้าทำนักที่จะวางแผนล่วงหน้านาน ๆ เพราะสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอาจเปลี่ยนแปลงได้ทั้งในทางที่ดีและไม่ดีเสมอ	1	2	3	4	5	6	7
6.	ฉันจะมีเพื่อนมากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับโชคชะตาเสียเป็นส่วนใหญ่	1	2	3	4	5	6	7
7.	ถึงแม้ว่าฉันจะมีความสามารถ แต่ถ้าฉันไม่ร้องขอตำแหน่งจากผู้ที่มีอำนาจ ฉันก็จะไม่มีทางได้เลื่อนตำแหน่ง	1	2	3	4	5	6	7

ตัวอย่างมาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพเชิงรุก

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วประเมินว่าข้อความนั้น ๗ เป็นจริงสำหรับ

คุณมาก - น้อย เพียงใด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
1.	ฉันมักจะมองหาหนทางใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาชีวิต ของฉันอยู่เสมอ	1	2	3	4	5	6	7

หากข้อความนี้ จริงมากที่สุด ให้คุณ เลข 1หากข้อความนี้ จริง ให้คุณ เลข 2หากข้อความนี้ ค่อนข้างจริง ให้คุณ เลข 3หากคุณตัดสินใจไม่ได้ให้ว่าเป็นจริงหรือไม่ เป็นจริง ให้คุณ เลข 4หากข้อความนี้ ค่อนข้างไม่จริง ให้คุณ เลข 5หากข้อความนี้ ไม่จริง ให้คุณ เลข 6หากข้อความนี้ ไม่จริงเลย ให้คุณ เลข 7

ข้อที่	ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
1.	ฉันมักจะมองหาหนทางใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาชีวิตของ ฉันให้ดีขึ้นอยู่เสมอ	1	2	3	4	5	6	7
2.	ฉันอยากจะทำสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในสังคมและ โลกที่ฉันอยู่	1	2	3	4	5	6	7
3.	ฉันมักจะเป็นผู้ริเริ่มงานต่าง ๆ ก่อน แล้วคอยชัก ชวนให้ผู้อื่นเข้าร่วมด้วย	1	2	3	4	5	6	7
4.	ไม่ว่าฉันจะอยู่ที่ไหน ฉันจะมีความปรารถนาที่จะ สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น	1	2	3	4	5	6	7
5.	ฉันชอบเผชิญและเอาชนะอุปสรรคที่มาก็คิดขวาง ความคิดของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
6.	ไม่มีอะไรมาตื่นเต้นมากเกินไปกว่าการทำให้ความคิด ของฉันกลายเป็นความจริง	1	2	3	4	5	6	7
7.	ถ้าฉันพบสิ่งที่ฉันไม่ชอบ ฉันจะแก้ไทมัน	1	2	3	4	5	6	7
8.	ถ้าฉันเชื่อมั่นในสิ่งใดแล้วฉันจะทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น ให้จงได้	1	2	3	4	5	6	7

ตัวอย่างมาตรวัดแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
19	ฉันอยากเจออย่างเพื่อนที่มีความมานะพยายามทำงานยาก ๆ	1	2	3	4	5	6	7

หากข้อความนี้ **จริงมากที่สุด** ให้คุณ เลข 1หากข้อความนี้ **จริง** ให้คุณ เลข 2หากข้อความนี้ **ค่อนข้างจริง** ให้คุณ เลข 3หากคุณตัดสินใจไม่ได้ให้ว่าเป็นจริงหรือไม่ เป็นจริง ให้คุณ เลข 4หากข้อความนี้ **ค่อนข้างไม่จริง** ให้คุณ เลข 5หากข้อความนี้ **ไม่จริง** ให้คุณ เลข 6หากข้อความนี้ **ไม่จริงเลย** ให้คุณ เลข 7

ข้อ	ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
1	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานใด ๆ ฉันจะทำอย่างเต็มความสามารถเสมอ	1	2	3	4	5	6	7
2	ฉันรู้สึกสนุกกับงานที่ยาก แต่ท้าทายความสามารถ	1	2	3	4	5	6	7
3	ฉันพยายามทำงานให้ดีขึ้น ๆ ขึ้นไป	1	2	3	4	5	6	7
4	ในการทำงานฉันไม่นิยมที่จะตั้งความมุ่งหวังไว้ก่อน	1	2	3	4	5	6	7
5	ถ้ามีโอกาสเลือกงานได้แล้วฉันจะเลือกงานชนิดที่ตนเองสามารถทำได้สำเร็จ	1	2	3	4	5	6	7
6	ฉันทำงานอย่างหนักนั้นเพราะต้องการให้งานสำเร็จมากกว่ากลัวความล้มเหลว	1	2	3	4	5	6	7
7	ฉันฝากอนาคตไว้กับความสำเร็จในการทำงานและการเรียน	1	2	3	4	5	6	7
8	ฉันเห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำกล่าวที่ว่า "เวลาเป็นเงินเป็นทอง"	1	2	3	4	5	6	7
9	เมื่อมีโอกาสเลือกเพื่อนในการทำงานเป็นที่มคุณจะถูกเลือกโดยคำนึงถึงความสามารถของเพื่อนเป็นอันดับแรก	1	2	3	4	5	6	7
10	ฉันจะพอใจมากเมื่อมีคนรู้จัก เนื่องจากความพยายามในการทำงาน	1	2	3	4	5	6	7

ตัวอย่างมาตรฐานการวัดแบบการอธิบายสาเหตุ

คำชี้แจง

1. ขอให้ท่านอ่านสถานการณ์แต่ละข้อแล้วจินตนาการ ว่าสถานการณ์นั้นเกิดขึ้นกับตัวคุณเอง
2. ขอให้ตัดสินใจเลือกสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดเหตุการณ์นั้นเพียงสาเหตุเดียว แล้วเขียนสาเหตุนั้นลงในช่องว่าง (ข้อที่ 1.1)
3. ขอให้ตอบคำถาม 3 ข้อ (ข้อที่ 1.2, 1.3, 1.4) เกี่ยวกับการประเมินสาเหตุของสถานการณ์นั้น โดยวงกลมล้อมรอบตัวเลขใดตัวเลขหนึ่งเพียงตัวเลขเดียวในแต่ละข้อ
4. เมื่อเสร็จแล้วอ่านสถานการณ์ต่อไป แล้วปฏิบัติดังเช่น ข้อที่ 1-3

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 1	สมมติว่า คุณ ชายประกันมาเป็นเวลา 1 เดือนแล้ว แต่ยังไม่จ่าย
-----------------------	---

1.1 ถ้าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับคุณ คุณคิดว่าสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดสถานการณ์นี้คืออะไร

...(ให้เขียนสาเหตุหลัก).....

1.2 คุณคิดว่าสาเหตุที่ทำให้คุณชายประกันไม่ได้นั้น เกิดจากใคร

หากคุณ	☐	เลข 1	⇒	สาเหตุนั้น	เกิดจาก มุคคอรื้น หรือสิ่งอื่นแป้ ๆ
หากคุณ	☐	เลข 2	⇒	สาเหตุนั้น	ค่อนข้างเกิดจาก มุคคอรื้น หรือสิ่งอื่น
หากคุณ	☐	เลข 3	⇒	สาเหตุนั้น	น่าจะเกิดจาก มุคคอรื้น หรือสิ่งอื่น
หากคุณ	☐	เลข 4	⇒	สาเหตุนั้น	50-50ระหว่างเกิดจาก มุคคอรื้น หรือสิ่งอื่นกับเกิดจากตัวฉัน
หากคุณ	☐	เลข 5	⇒	สาเหตุนั้น	น่าจะเกิดจากตัวฉันเอง
หากคุณ	☐	เลข 6	⇒	สาเหตุนั้น	ค่อนข้างเกิดจากตัวฉันเอง
หากคุณ	☐	เลข 7	⇒	สาเหตุนั้น	เกิดจากตัวฉันเองแป้ ๆ

1.3 ในอนาคตหาก คุณ ไม่ชายประกันอีก สาเหตุของการชายประกันไม่ได้จะยังคงเหมือนเดิมหรือไม่

หากคุณ	☐	เลข 1	⇒	สาเหตุนั้น	จะไม่เหมือนเดิมแป้นอน
หากคุณ	☐	เลข 2	⇒	สาเหตุนั้น	ค่อนข้างจะไม่เหมือนเดิม
หากคุณ	☐	เลข 3	⇒	สาเหตุนั้น	น่าจะไม่เหมือนเดิม
หากคุณ	☐	เลข 4	⇒	สาเหตุนั้น	มีโอกาส 50 -50 ที่จะไม่เหมือนเดิม หรือเหมือนเดิม
หากคุณ	☐	เลข 5	⇒	สาเหตุนั้น	น่าจะยังคงเหมือนเดิม
หากคุณ	☐	เลข 6	⇒	สาเหตุนั้น	ค่อนข้างจะยังคงเหมือนเดิม
หากคุณ	☐	เลข 7	⇒	สาเหตุนั้น	จะยังคงเหมือนเดิมแป้นอน

1.4 และสาเหตุดังกล่าวจะมีผลเฉพาะเรื่องการชายประกันเท่านั้น หรือจะยังคงมีผลต่อเรื่องอื่น ๆ ในชีวิตของคุณ

หากคุณ	☐	เลข 1	⇒	สาเหตุนั้น	จะมีผลเฉพาะเรื่องการชายประกันเท่านั้น
หากคุณ	☐	เลข 2	⇒	สาเหตุนั้น	ค่อนข้างจะมีผลเฉพาะเรื่องการชายประกัน
หากคุณ	☐	เลข 3	⇒	สาเหตุนั้น	น่าจะจะมีผลเฉพาะเรื่องการชายประกัน
หากคุณ	☐	เลข 4	⇒	สาเหตุนั้น	50-50 ที่จะมีผลเฉพาะเรื่องการชายประกัน หรือจะมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีก
หากคุณ	☐	เลข 5	⇒	สาเหตุนั้น	น่าจะจะมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีก
หากคุณ	☐	เลข 6	⇒	สาเหตุนั้น	ค่อนข้างจะมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีก
หากคุณ	☐	เลข 7	⇒	สาเหตุนั้น	จะมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีกแป้นอน

สถานการณ์ที่ 1	คุณพบเพื่อนคนใหม่ จากกล่าวชื่นชมใน ความดีใจของคุณ	สถานการณ์ที่ 2	คุณพยายามหางานทำ แต่ไม่ประสบความสำเร็จ
1.1 สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้	2.1 สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้		
<p>1.2 สาเหตุที่ทำให้คุณได้รับคำชื่นชมจากเพื่อนของคุณนั้นเกิดจากใคร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 สาเหตุนี้เกิดจากบุคคลอื่น หรือสิ่งอื่นแม่ ๆ 2 สาเหตุนี้มีส่วนบ้างเกิดจากบุคคลอื่น หรือสิ่งอื่น 3 สาเหตุนี้น่าจะเกิดจากบุคคลอื่น หรือสิ่งอื่น 4 50-50 ระหว่างเกิดจากบุคคลอื่น หรือสิ่งอื่น กับเกิดจากตัวฉันเอง 5 สาเหตุนี้น่าจะเกิดจากตัวฉันเอง 6 สาเหตุนี้มีส่วนบ้างเกิดจากตัวฉันเอง 7 สาเหตุนี้เกิดจากตัวฉันเองแม่ ๆ 	<p>2.2 สาเหตุที่ทำให้คุณไม่ประสบความสำเร็จในการหางานทำ เกิดจากใคร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 สาเหตุนี้เกิดจากบุคคลอื่น หรือสิ่งอื่นแม่ ๆ 2 สาเหตุนี้มีส่วนบ้างเกิดจาก บุคคลอื่น หรือสิ่งอื่น 3 สาเหตุนี้น่าจะเกิดจากบุคคลอื่น หรือสิ่งอื่น 4 50-50 ระหว่างเกิดจากคนอื่น หรือสิ่งอื่น กับเกิดจากตัวฉันเอง 5 สาเหตุนี้น่าจะเกิดจากตัวฉันเอง 6 สาเหตุนี้มีส่วนบ้างเกิดจากตัวฉันเอง 7 สาเหตุนี้เกิดจากตัวฉันเองแม่ ๆ 		
<p>1.3 ในอนาคต เมื่อคุณพบกับเพื่อนของคุณอีกสาเหตุที่เพื่อนของคุณกล่าวชื่นชมคุณจะยังคงเหมือนเดิมหรือไม่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 สาเหตุนี้จะไม่เหมือนเดิมแน่นอน 2 สาเหตุนี้ส่วนบ้างจะไม่เหมือนเดิม 3 สาเหตุนี้น่าจะจะไม่เหมือนเดิม 4 50-50 ที่จะไม่เหมือนเดิม หรือเหมือนเดิม 5 สาเหตุนี้น่าจะยังคงเหมือนเดิม 6 สาเหตุนี้ส่วนบ้างจะยังคงเหมือนเดิม 7 สาเหตุนี้จะยังคงเหมือนเดิมแน่นอน 	<p>2.3 ในอนาคต หากคุณหางานทำอีก สาเหตุของการไม่ประสบความสำเร็จจะยังคงเหมือนเดิมหรือไม่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 สาเหตุนี้จะไม่เหมือนเดิมแน่นอน 2 สาเหตุนี้ส่วนบ้างจะไม่เหมือนเดิม 3 สาเหตุนี้น่าจะจะไม่เหมือนเดิม 4 50-50 ที่จะไม่เหมือนเดิม หรือเหมือนเดิม 5 สาเหตุนี้น่าจะยังคงเหมือนเดิม 6 สาเหตุนี้ส่วนบ้างจะยังคงเหมือนเดิม 7 สาเหตุนี้จะยังคงเหมือนเดิมแน่นอน 		
<p>1.4 สาเหตุดังกล่าวนี้มีผลเฉพาะการพบปะกับเพื่อนของคุณเท่านั้น หรือจะยังคงมีผลต่อเรื่องอื่นๆ ในชีวิตของคุณ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 สาเหตุนี้จะมีผลเฉพาะการพบปะกับเพื่อนเท่านั้น 2 สาเหตุนี้ส่วนบ้างจะมีผลเฉพาะการพบปะกับเพื่อน 3 สาเหตุนี้น่าจะจะมีผลเฉพาะการพบปะกับเพื่อน 4 50-50 ที่จะมีผลเฉพาะเรื่องการหาอาชีพ หรือมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีก 5 สาเหตุนี้น่าจะจะมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีก 6 สาเหตุนี้ส่วนบ้างจะมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีก 7 สาเหตุนี้จะมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีกอย่างแน่นอน 	<p>2.4 สาเหตุดังกล่าวนี้มีผลเฉพาะเรื่องการหางานทำเท่านั้น หรือจะยังคงมีผลต่อเรื่องอื่นๆ ใน ชีวิตของคุณ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 สาเหตุนี้จะมีผลเฉพาะเรื่องการหางานทำเท่านั้น 2 สาเหตุนี้ส่วนบ้างจะมีผลเฉพาะเรื่องการหางานทำ 3 สาเหตุนี้น่าจะจะมีผลเฉพาะเรื่องการหางานทำ 4 50-50 ที่จะมีผลเฉพาะเรื่องการหางานทำ หรือมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีก 5 สาเหตุนี้น่าจะจะมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีก 6 สาเหตุนี้ส่วนบ้างจะมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีก 7 สาเหตุนี้จะมีผลในเรื่องอื่น ๆ อีกอย่างแน่นอน 		

ตัวอย่างมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน

ขอให้ท่านพิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ เป็นจริงสำหรับท่าน มาก น้อย เพียงใด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	จริงมาก	จริง	ไม่จริง	ไม่จริงมาก
3.	ฉันอาจจะเป็นนักแสดงที่ดีได้	1	2	3	4

หากข้อความนี้ **จริงมาก** สำหรับท่าน ให้ท่าน 1

หากข้อความนี้ **จริง** สำหรับท่าน ให้ท่าน 2

หากข้อความนี้ **ไม่จริง** สำหรับท่าน ให้ท่าน 3

หากข้อความนี้ **ไม่จริงมาก** สำหรับท่าน ให้ท่าน 4

ข้อที่	ข้อความ	1	2	3	4
1.	ฉันสามารถพูดในที่ประชุมได้ แม้ในหัวหรือซึ่งฉัน เกือบจะไม่มีข้อมูลเลย	1	2	3	4
2.	ฉันรู้สึกว่าการเขียนแบบการกระทำของผู้อื่นเป็น สิ่งที่ยาก	1	2	3	4
3.	เมื่อเข้าสังคม ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องพูดหรือทำ ในสิ่งที่คนอื่นชอบ	1	2	3	4
4.	ฉันไม่ชอบสร้างความประทับใจให้ผู้อื่น	1	2	3	4

หมายเหตุ

ข้อกระทงของมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนฉบับสมบูรณ์ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งพัฒนาโดย นิตยา รัตนพิชิต (2533) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา = 0.80 มีอยู่ที่คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับท่านที่สนใจจะนำมาตรนี้ไปใช้ในการทำวิจัย โปรดนำจดหมายจากหัวหน้าหน่วยงานที่ท่านสังกัดขออนุญาตใช้มาตร ขอตัวอย่างมาตร และวิธีการให้คะแนน จำนวนถึง และไปยื่นกับ

รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อูวรรณโณ

คณะจิตวิทยา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท กทม. 10330

ประวัติผู้วิจัย

ผู้วิจัยเกิดเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2517 ปีการศึกษา 2533 สำเร็จการศึกษาจากระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2537 สำเร็จการศึกษาศรศาสตร์บัณฑิตจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ปีการศึกษา 2540 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย